

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 6 năm 2025

Số 763

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Vệt mây lướt gió thì phải vệt làm sao ?
- 2) Muốn tu đúng đường thì phải làm sao ?
- 3) Tại sao tu hoài không tiến ?
- 4) Lý do nào thúc đẩy tổ chức Thiên Ca ?
- 5) Muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải làm sao ?
- 6) Quyết tâm tu thì phải làm sao ?
- 7) Tai nạn đến thì phải làm sao tháo gỡ ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Monaco, 10/01/98 3:15 AM Hỏi: <i>Vết mây lướt gió thì phải vết làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn vết mây lướt gió thì phải thành tâm hành pháp, sau khi nhập định tự thấy mình vượt khỏi lớp mây đen trên bộ đầu, đứng trên mây ý bay đi nghe tiếng gió ù ù bên tai. Kệ : Thực hành tự tiến chẳng làm sai Thức giác minh tâm tự tiến hoài Trì trệ không còn thông chánh pháp Tự hành tự tiến chẳng còn sai.	2) Monaco, 11/01/98 3:50 AM Hỏi: <i>Muốn tu đúng đường thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn tu đúng đường thì phải nhịn nhục và sửa tiến hằng ngày, tâm tình lúc nào cũng đổi mới, hướng về sự thanh tịnh mà tu. Kệ : Biết mình thật sự là ngu đại Sửa tiến tâm linh tự tiến hoài Phiền muộn không còn trong ý thức Trì tâm thực hiện chẳng làm sai.
3) Monaco, 12/01/98 2:45 AM Hỏi: <i>Tại sao tu hoài không tiến ?</i> Đáp: Thừa tu hoài không tiến là vì nghiệp lực từ nhiều kiếp đã dồn dập trong thân kinh khối óc, chỉ có nhịn nhục kiên nhẫn hành pháp thì mới giải được nghiệp tâm, trì niệm lục tự A Di Đà Phật, khai triển huyền bí của nội tâm thì sẽ đạt tới sự vi diệu của Trời Phật mà hành triển. Kệ : Tu hành thật sự cảm giao liên Khai trí mở tâm tự tiến xuyên Tận độ duyên lành Trời chuyển phước Bình tâm học hỏi tự mình yên.	4) Monaco, 13/01/98 12:00 AM Hỏi: <i>Lý do nào thúc đẩy tổ chức Thiên Ca ?</i> Đáp: Thừa sự sáng suốt của Thượng Đế ân độ xây dựng đại sự chung là đưa đạo vào đời, tạo thành khí giới tình thương và đạo đức. Kệ : Xây dựng chung hành trong ý thức Thực hành chơn pháp tự mình minh Cộng đồng thức giác là chơn phước Quy nguyên giềng mối rõ hành trình.
5) Monaco, 14/01/98 7:00 AM Hỏi: <i>Muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn có sự đoàn kết trong xây dựng thì phải thực thi trật tự và thật thà, hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất mà phục vụ thì rất dễ đoàn kết tốt đẹp và mỹ mãn trong hành trình tu tiến đến vô cùng thức giác. Kệ : Bình minh khai triển trí quang hành Thức giác bình tâm hướng cõi thanh Giềng mối hành trình trong chơn thức Thành tâm tu luyện tự mình thanh.	6) Monaco, 15/01/98 12:00 AM Hỏi: <i>Quyết tâm tu thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa quyết tâm tu thì phải thực hành đều đặn và đứng đắn trong trật tự hằng ngày, thì sẽ đạt được kết quả tốt ở tương lai, bình tâm hành pháp tạo được nhịn nhục tối đa thì phần hồn sẽ được thanh nhẹ. Kệ : Thực tâm muốn trở về quê nội Gốc gác Trời ban chẳng tị tòi Cương quyết thực hành tâm thức giác Tin lành sẽ đến chẳng sang tòi.

7) Monaco, 16/01/97 4:10 AM

Hỏi: *Tai nạn đến thì phải làm sao tháo gỡ ?*

Đáp: Thừa tai nạn tức là trược, suy nghĩ không liêm chính, phát triển tà dâm tự gạt lấy chính mình, như ăn uống quá độ, suy tư quá độ, kích động khối thần kinh từ cơ tạng cho đến óc đều bất ổn sanh bệnh tức là nạn.

Kệ :

Tâm linh bất ổn tự bàng hoàng
Khó khổ đau thương sông khó an
Tai nạn xảy đến không thể dứt
Thành tâm niệm Phật giải cầu an.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 25 (tiếp theo)

...

Cho nên những người Việt Nam vượt biên ra đến đây, thậm chí sắp chết nữa, không có cơm ăn, không có nước uống, nhưng mà được cứu. Do ai? Do tâm thức, do cái nhân quả của hành giả đó tiền kiếp có tốt xấu bây giờ mới được cái phước may đó. Được cái phước may đó mà không biết tu, không biết trở về với thanh tịnh là tự hủy một kiếp này, không tiến hóa nổi. Tương lai không tiến hóa nổi, chắc chắn nó như vậy. Dịp may cho chúng ta tiến nơi thanh nhẹ và không chịu tự tiến, rồi nhờ đỡ người này người nọ, thậm chí nhờ đỡ bùa phép để không chế người khác đem lợi cho chính mình. Đó là tội càng nặng nữa. Gian tham càng nặng nữa. Đó là hành động gian tham, không tốt. Giữ tâm thanh sạch giải bỏ tất cả những nghiệp lực từ tiền kiếp tới bây giờ thì tâm mới được thanh nhẹ. Lúc đó mới có cơ hội phát triển tâm từ bi của chính mình. Phát triển được tâm từ bi thì mới dần thân tận độ quần sanh, không có so đo, không tính toán.

Học trật tự của càn khôn, tức là tiên học lễ hậu học văn. Những người đi trước khổ hạnh, chúng ta nên cung kính đó là sự thật, đường lối chúng ta sẽ đi đến. Càng đi càng tiến, ý thức như vậy là càng đi càng tu càng tiến và càng khai mở tâm thức. Con người hiểu lấy được mình thì gia cang ổn định. Còn không hiểu được mình, đổ thừa người này người nọ là gia cang bất ổn, thậm chí vợ chồng ngủ một giường cũng đổ thừa lẫn nhau, không chịu hợp tác để xây dựng mái nhà tình thương và đạo đức của Thượng Đế đã ân ban. Có gia đình là có mái nhà tình thương và đạo đức. Không ai muốn con mình bị nạn, không đứa con nào muốn cha mẹ bị nạn, đó là đạo đức. Mà mỗi người chỉ tự tu tự sửa cơ tạng thanh nhẹ, hòa hợp với thanh, thì làm gì có trước hút mà nạn; trừ phi mỗi ngày mỗi hơn thua, mỗi ăn nhậu, đem cho cơ tạng nó càng ngày càng nặng trước, nó mới hút trước. Nhiều khi đi đường đụng xe cũng chết là tại vì trước mà thôi.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 12 tháng 12 năm 1971

Thanh tịnh chơn tu chẳng trẻ già,
Con đường thẳng thắn tiến phân qua.
Điển thông vạn nẻo thâm tâm tịnh,
Vượt khỏi trần gian vượt ý tà.

Tu hành chơn lý phân qua,
Điển thông vượt khỏi thân tà đang mang.
Phân minh địa ngục thiên đàng,
Nơi thanh nơi trược hai đàng khác nhau.
Tình đời đen bạc đối đầu,
Tiền căn hậu quả nhiệm màu đổi thay.
Có người lâm cảnh mê say,
Có người lâm cảnh ngày ngày gian nan.
Có người lâm cảnh cơ hàn,
Có người chấp nhận tự bàn chuyện tu.
Có người đếm bạc lần xu,
Có người xúi biếu thân tù tham sân.
Công bình tạo hóa cán cân,
Lọc thanh cho kẻ chuyên cần tự tu.
Sắc duyên, duyên sắc đắp bù,
Tình thương cởi mở từ mù trở minh.
Dù người lâm nạn vượt tình,
Giả chơn gạt bỏ tự mình lấy người.
Không không chủ thuyết vẫn tươi,
Miệng cười sen nở người người kính yêu.
Phật, Tiên cứu thế rất nhiều,
Người phạm mất thịt lập điều giả tâm.
Bày ra tụng niệm hát ngâm,
Thân tâm vẫn khổ vẫn tầm khổ đau.
Khuyên người lầm lạc mau mau,
Trở về chơn tánh hợp màu thiên cơ.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI HAI (tiếp theo)

TẾ PHẬT LUẬN VỀ SỰ BỐ THÍ

BỎ CHẤP TƯỚNG GIỮ TÂM THÀNH NHIỀU ỨNG NGHIỆM

THÁNH MẪU BÀN VỀ LUẬT NHÂN QUẢ

THIỆN ÁC BÁO ỨNG ĐỀU DO TÂM

...

Thái Sinh: Thưa, một số giáo lí dạy rằng, dưới âm phủ có nhiều vong linh đang chờ đợi để được đầu thai làm kiếp người, xin ân sư chỉ giáo cho về cách tu đạo trong trường hợp này như thế nào?

Tế Phật: Giữa hai vấn đề "Thân người khó được" (*Nhân thân nan đắc*) và "Kiếp người khổ hải" (*Nhân sinh khổ hải*) phải giải quyết cách sao? Thì như con đã biết "Pháp" do tâm sinh ra, có chúng sinh mới có cái tên gọi là "Phật", không có chúng sinh không có cái tên gọi đó, có chúng sinh mới có "Pháp", không có chúng sinh không có "Pháp". Trong kinh "Thái Thượng Vô Cực Hồn Nguyên" có dạy rõ ràng rằng: "Đường lớn thiên đàng mở rộng, muốn trở về cõi Vô

Cực, chỉ cần một mực giữ tâm thuần túy chân chất, là phá được cửa địa ngục ngay, hồn dù tán loạn, phách dù đọa lạc, người dù chết, thân dù tan, tu tiên vẫn còn hi vọng, nếu theo đúng kinh này mà tu hồn phách sẽ phục hồi, Thần và người không khác biệt, tái tạo âm đức thiện duyên, có thể đạt được hồn Tiên. Cứ theo đúng như kinh chỉ dạy mà gắng tu trì, chắc chắn sẽ đắc quả vị Thần Tiên, địa ngục tu tiên cũng giống trần gian tu đạo, lí đạo này giáo lí nào cũng đều đề cập... để giúp những linh hồn chìm đắm thức tỉnh trở về nguồn cội, thoát li nghiệp quả luân hồi.

Do đó, lời dạy của nhà truyền giáo ở trên đã khích lệ những kẻ tu đạo rất nhiều.

Thái Sinh: A a, lời dạy của ân sư vô cùng chí lý, chắc chắn sẽ cải hóa được lòng dạ tối tăm của chúng sinh.

Tế Phậ: Đã tới giờ vân du cõi thế gian, trò ngoan lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới nơi, trò ngoan có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Căn nhà nhỏ phía trước, có tiếng trẻ khóc, hình như người mẹ chưa nghe thấy tiếng con khóc, vì còn đang mắc bận giặt áo quần.

Tế Phậ: Những đứa trẻ này là con không có cha, vì cha chúng đã sớm qua đời, chỉ còn một mình người mẹ nuôi nấng chăm nom chúng.

Thái Sinh: Thưa, nguyên nhân tại sao?

Tế Phậ: Nhân quả, nhân quả, người mẹ này sau khi sanh bốn đứa con gái, không biết làm việc nghĩa để vun bồi phước đức, trọng nam khinh nữ, nghĩ là "Chỉ một con trai cũng gọi là có con" (*Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô*). Bởi vậy đã cố sinh thêm liên tiếp hai đứa con trai, song chẳng bao lâu qua đời, rồi kế tiếp tới chồng cũng sớm lìa bỏ cõi trần.

Thái Sinh: Thưa ân sư, cố sao lại gặp sự bất hạnh như vậy?

Tế Phậ: Sự bất hạnh mà người phụ nữ gặp phải kiếp này là do "nhân" kiếp trước tạo thành!

(còn tiếp)

